

ROEMENIE VIA TRANSILVANICA

AUGUSTUS 2022

TRANSSYLVANIE PUUR NATUUR EN AUTHENTIEK

Via Transilvanica is een 1.400 km lange route die 2.000 jaar geschiedenis van Transsylvanië laat zien, van Putna tot Drobeta. Wij doen de eerste vijf etappes. Misschien dat we daar later een vervolg aan breien. Via Transilvanica is een en al diversiteit, van het groene gras aan de oevers van de Donau, tot aan de bergtoppen, het landschap is net zo verschillend als de mensen waarvan we hopen dat ze deze weg zullen bewandelen. Zo stelt de route u in staat om belangrijke elementen te ontdekken over Roemenië en de mensen die er wonen. Langs het pad kan men stempels verzamelen als een blijvende herinnering aan deze ervaring. Ik heb deze tocht alleen gedaan maar mijn vriend en collega gids bij het Zuiderhuis, Karel Van Gutte heeft al het voorbereidende werk al ter plaatse gedaan (bezoek hotels, regelen bagagetransport enz). Mijn taak is het nu om deze tocht geheel te lopen zoals voorzien. Dagelijks heb ik telefonisch contact met Karel. Ook tijdens de wandelingen zelf heb ik Karel soms nodig omdat hij de Roemeense taal kent.

WIE BEN IK

Ik ben een fervent wandelaar en avonturier en ben geboren in 1956. In een ver verleden ben ik gids geweest bij de voorloper van Zuiderhuis “te voet”. Daar deed ik de zwaardere huttentochten. Het kon toen niet hoog en zwaar genoeg zijn. Sinds de jaren '90 ben ik daarmee gestopt omdat ik het niet meer kon combineren met het gezin en de job. Ik ben altijd blijven wandelen en sedert mijn opruststelling ben ik maandelijks een tiental dagen op pad, zelfs in de wintermaanden. Ook ben ik opnieuw gestart als reisleader bij Zuiderhuis & Noorderhuis. De meeste reizen die ik begeleid heb ik zelf samengesteld en ter plaatse verkend. Zo ben ik er zeker van dat het niet te zwaar is. Tijdens de verkenningen probeer ik ter plaatse ook informatie in te winnen over de streek, het land en zijn geschiedenis

WIE IS KAREL VAN GUTTE

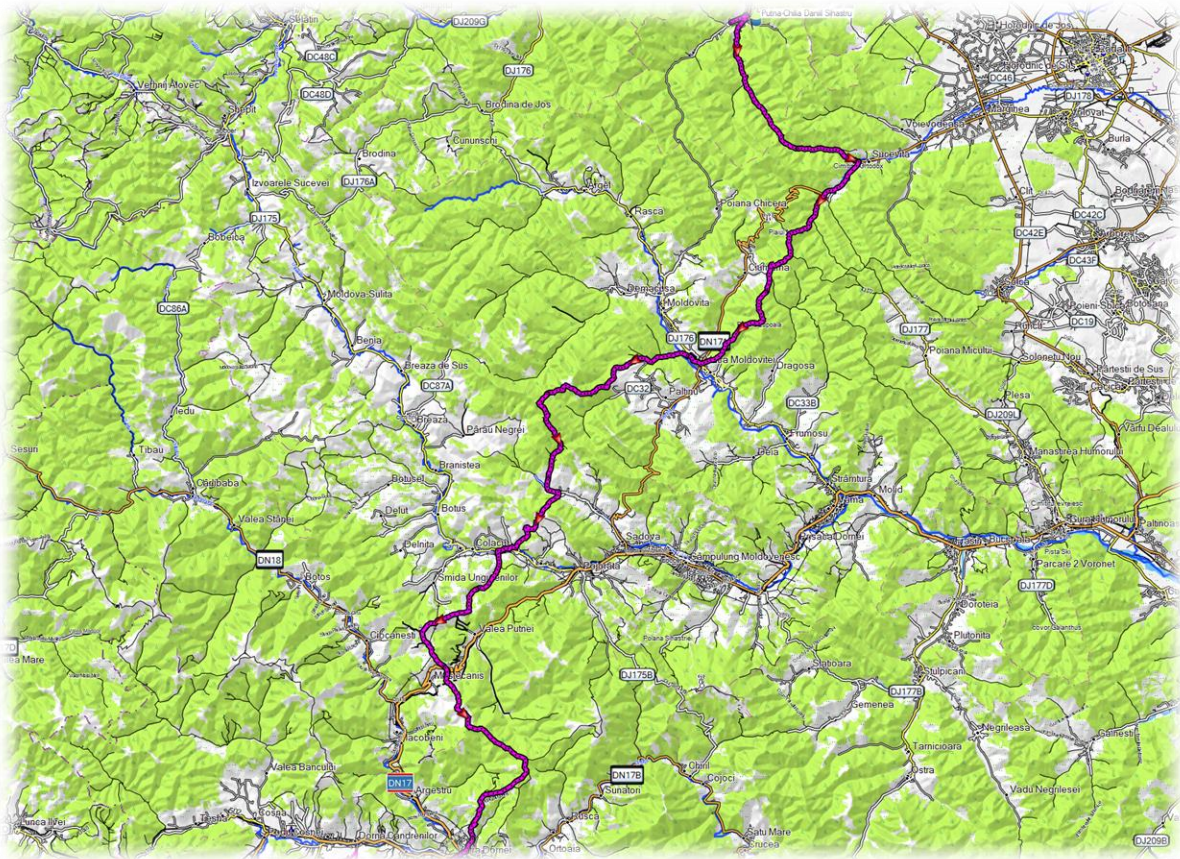

Graag neem ik reizigers mee op stap voor een unieke reiservaring. Hierbij wend ik al mijn kennis van de regio aan om de mooiste plekjes te bereiken, meestal weg van de platgetreden paden. Ik vertel graag over de achterliggende geschiedenis van de dingen die we voorbijwandelen, uiteraard in kleine dosissen. Het is mijn grootste plezier om onderweg een praatje te slaan met locals en om die gesprekjes te tolken voor mijn medereizigers. Ik wil hen meenemen op

ontdekkingstocht om plaatselijk gewoonten en tradities te leren kennen en vooral om van de plaatselijke producten te genieten.

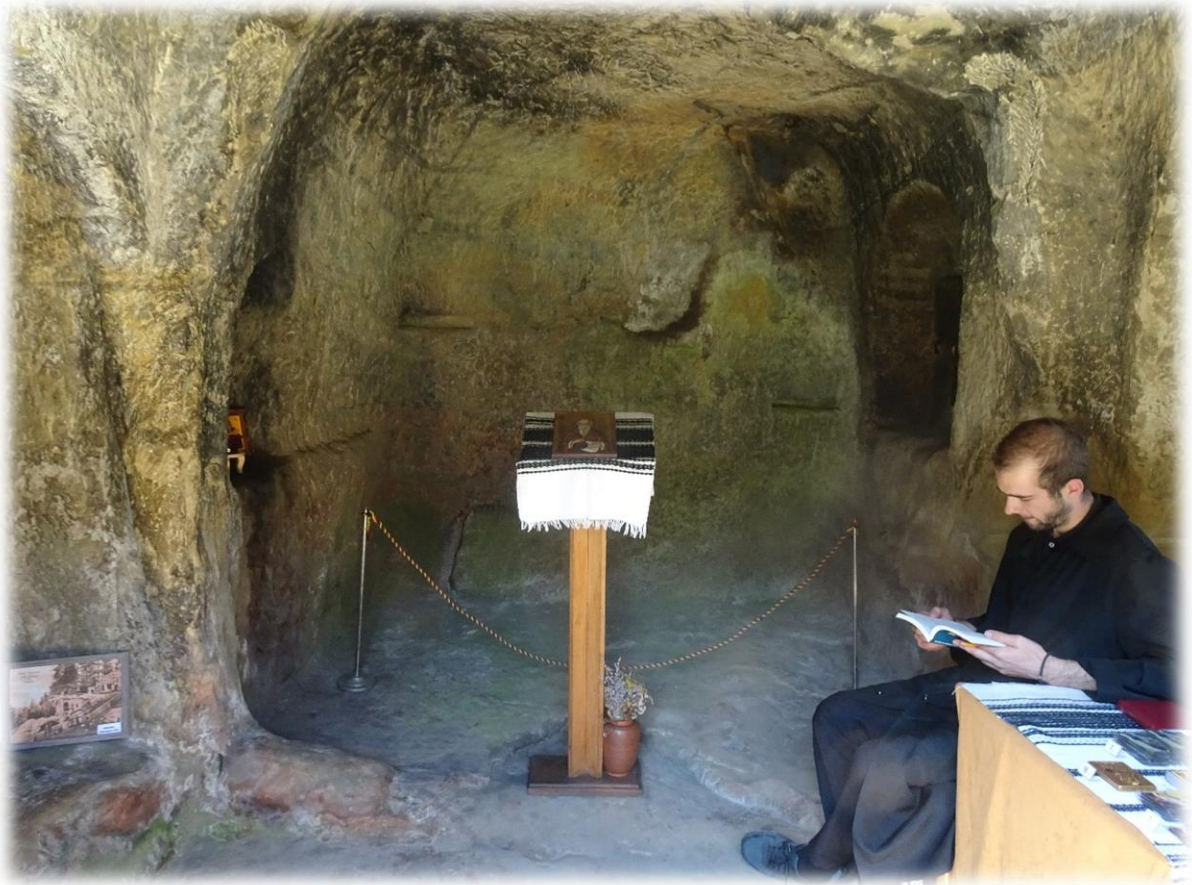

Hieronder een kaartje van het volledige traject dat ik heb afgelegd.

Vrijdag 26 augustus 2022

Na mijn aankomst in Putna doe ik meteen een verkenning van het dorp. Al vlug kom ik aan een kapel die uitgehakt is uit een rots. De kapel heeft een lengte van 9,25 meter en een hoogte

van 2 meter. Het gewelf was geschilderd met kleuren verkregen uit kruidenaftreksels. Sommige zijn zelfs vandaag nog zichtbaar. Kluizenaar Daniil heeft hier 20 jaar gewoond. De kamer onder de kapel werd door de kluizenaar gebruikt als cel, hier drong hij zich dag na dag binnen hard vasten, stilte en onophoudelijke gebeden. Dit alles speelde zich af in de 15de eeuw.

Het klooster (Manastirea) van Putna ligt op ongeveer tien kilometer afstand van de grens met Oekraïne. Als klooster behoort het toe aan de Roemeens-orthodoxe kerk. Het heeft een

belangrijke rol gespeeld in de cultuur en geschiedenis van de regio en in die hoedanigheid staat het op de Werelderfgoedlijst. Volgens een legende besloot de Moldavische vorst Stefanus III in 1466 een nieuw klooster te stichten in de Oostelijke Karpaten. Vanaf een bergtop schoot hij een pijl het dal in; op de plaats waar deze bleef steken zou het klooster gesticht worden. Het nieuwe klooster kreeg de naam van de Putna, de rivier die door het dal stroomde.

Naast de culturele functie had het klooster ook een functie als verdedigingsbolwerk, getuige de versterkte muren, poorten en torens. Het klooster werd meermaals geteisterd door aardbevingen, brand en oorlog. In de loop der jaren zijn er meerdere grootschalige restauraties geweest: in 1654, 1757 en meer recentelijk in de periode 1966-1988. De

verwoestingen hebben echter toch onherstelbare beschadigingen teweeggebracht. Zo waren de buitenmuren van de kloosterkerk oorspronkelijk met fresco's beschilderd. Van deze fresco's is er niet één bewaard gebleven.

Binnenin zijn alle muren en zolderingen beschilderd met fresco's. Deze fresco's beelden Bijbelverhalen uit. Ook al kon je niet lezen, je kon de verhalen zoals een strip lezen.

De Transilvanica heeft kilometerpalen, men noemt ze hier bornen. Ik kom aan de eerste borne, de officiële start van de Transilvanica.

Zaterdag 27 augustus 2022

- Van : Putna
- Naar : Sucevita
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

De Via Transilvanica wordt aangeduid met een oranje T die tevens oranje omcirkeld is. De rode M markeert hier een plaatselijke wandeling.

Vandaag gaat de wandeling grotendeels door de vallei van de rivier Putna. Deze is 20 km lang en mondt uit in de rivier Suceava in de buurt van Gura Putnei.

Een knoest of een kankergezwell op een boomstam is erg gewild door beeldhouwers en houtbewerkers. Het hout heeft immers een mooie nervenstructuur. Een knoest wordt

verkocht per kilo en is het duurste hout dat er bestaat. Ook de dure Havana sigaren die men per stuk verkoopt worden verpakt in een kistje van knoestenhout. Zo'n kistje heeft de perfecte vochtigheidsgraad voor de sigaar en de sigaar behoudt zijn aroma.

In Roemenië zijn de karren in V-vorm de meest voorkomende. Men noemt ze caruta. Ze zijn heel praktisch om er boomstammen in te vervoeren. Maar eigenlijk worden ze voor alles en nog wat gebruikt. Sommige karren hebben zelfs een nummerplaat. Vermoedelijk diende de

kar een nummerplaat te hebben als men er op de autosnelweg wou mee rijden. Sinds eind de jaren 90 mogen ze echter niet meer op de autosnelweg.

Groot hoefblad is een plant die ook bij ons veel voorkomt op vochtige en voedselrijke plaatsen. De soort heeft lange wortelstokken en is daardoor lastig te verwijderen. Ze wordt daarom in de volksmond ook wel allemansverdriet genoemd.

De toorts met gele bloemen is Koningskaars of Stalkaars, bekend in de kruidengeneeskunst (Verbascum) voor zijn slijmstoffen die in aftreksels werden gebruikt om de hoest te stillen, was een onderdeel van het mengsel "Borsttheekruiden".

Dergelijke constructies zie je bijna overal in de tuinen. Het zijn eigenlijk waterputten waar men een gebouwtje heeft rond gezet zodat katten er niet kunnen in verdrinken.

De Robinia pseudoacacia heeft hier blauwe bloemen. Deze bij ons bloeit met witte trossen en zijn beroemd om hun acacia-honing.

Mijn tocht eindigt in de buurt van het klooster van Sucevita. Het klooster stamt uit 1585. De kerk van het klooster bevat zowel Byzantijnse als Gotische elementen en staat sinds 2010 op de Werelderegoedlijst van de UNESCO als een van de beschilderde kerken in Moldavië. Het

klooster wordt bewoond door nonnen. De binnenplaats van het klooster is bijna vierkant (100 bij 104 meter) en is omgeven door hoge (6 m), brede (3 m) muren. Op elke hoek staat een toren. Sucevița was een prinselijke residentie en daardoor een versterkt klooster.

Regelmatig komt er een non kijken of alle kaarsen nog branden.

Op zowel de binnen- als de buitenmuren zitten muurschilderingen met Bijbelse episodes uit het Oude en Nieuwe Testament. De schilderijen zijn gemaakt rond 1601 door lokale

kunstenaars. De fresco's hebben een groene achtergrond met daarop heldere kleuren. Op de noordelijke wand bevindt zich de meest monumentale voorstelling: de paradijsladder met een gevecht tussen engelen en duivels.

Na mijn installatie in het hotel ga ik nog wat rondkuieren en raak ik in gesprek met een Duitser die al lang in Moldavië woont. Hij nodigt mij uit om op zijn terras een glaasje champagne te komen drinken, hij en zijn partner hebben immers juist een fles ontkurkt. Ik ben er de ganse avond blijven zitten. Deze man zit in de olie-industrie en zijn partner is arts gespecialiseerd in schildklieraandoeningen. Als hobby hebben ze een wijngedebied van 30ha.

In 2009 hebben ze in Frankrijk een vat van 50 liter cognac gekocht als belegging. Evenwel vinden ze de cognac (zou een aroma hebben van vanille en chocolade) zo lekker dat ze besloten hebben hem zelf te drinken. Ook speciale gasten (ik was er vandaag eentje) mogen er van mee genieten. De villa waar ze nu verblijven is eigenlijk hun buitenverblijf. Het stulpje telt 10 slaapkamers en 10 badkamers. Ik heb meteen mijn hulplijn Karel gebeld en misschien mogen we er volgend jaar met de groep overnachten.

Het hotel waar ik verblijf voor één nacht.

Zondag 28 augustus 2022

- Van : Sucevita
- Naar : Vatra Moldovitei
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 1200 m
- Dalen : 1200 m
- Duur : 8 uur

Het is soms een huzarenstukje om een houten brugje over te steken.

Aan kerken en kapellen geen gebrek in Roemenië.

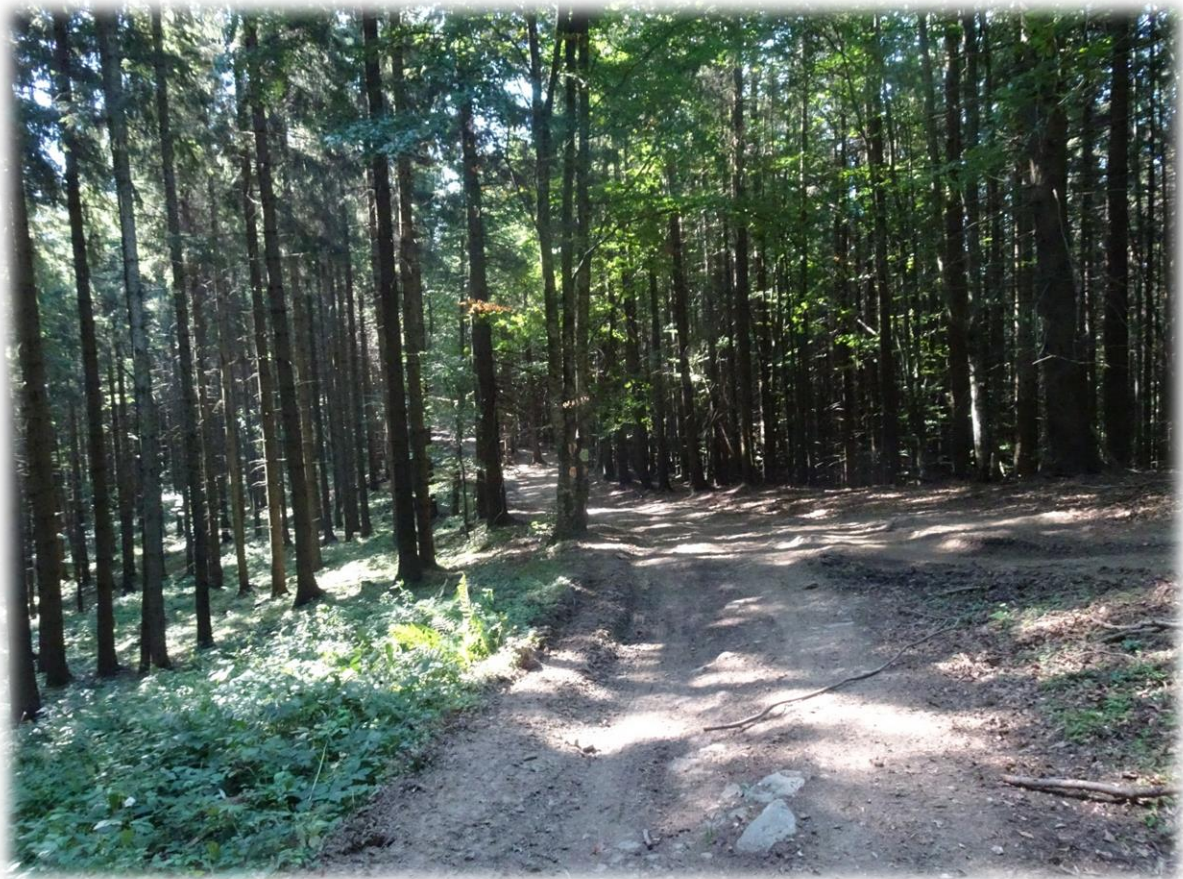

Regelmatig zie ik borden die er de wandelaar op attent maken dat hier bruine beren zitten. Naar schatting zouden er zo'n 6.000 bruine beren leven in de bossen van Roemenië. Het zijn nachtdieren, vandaar dat men steeds voor zonsondergang uit de bossen dient te zijn.

Elke dag ontmoet ik twee Roemenen, een arts en een tandarts, die op dezelfde dag als ikzelf begonnen zijn aan de Transilvanica. Zelf hebben ze nog nooit een beer gezien maar ze wisten mij wel te vertellen dat er dit jaar al drie aanvallen zijn geweest in het zuiden en het midden

van Roemenië. Het gebied waar wij nu zitten is dit jaar al gespaard gebleven. Ze geven mij de raad, als ik een beer zou ontmoeten, om stil te blijven staan, er zachtjes tegen te praten, geen oogcontact te maken en zachtjes naar achter te stappen zonder mij om te draaien. De kans ik groot dat de beer dan gewoon wegloopt of zijn weg verder zet. Mensen zijn voor de beer geen prooi.

Als men alleen gaat wandelen in berengebied maakt men best wat lawaai, zingen of zo, zodat de beer zich niet laat verrassen. Men een groep mensen is men redelijk veilig, enerzijds omdat de beer het niet zo op groepen begrepen heeft en anderzijds maakt een groep sowieso

al meer lawaai. Er bestaat ook een berenspray die je aan jouw gordel kunt hangen. Deze spray gaat echter maar 6 meter ver. Als de beer je toch zou aanvallen en je hebt spray bij de hand gebruik dan de spray niet te vlug. Heb je hevige tegenwind maak dan ook geen gebruik van de spray want de beer zal er alleen maar om lachen en jijzelf zal niets meer zien.

Alle vormen van de grote parasolzwam worden beschouwd als goed eetbare paddenstoelen. Meestal worden alleen de hoeden gebruikt die op dezelfde manier als schnitzel kunnen

worden bereid. De stelen zijn vaak taai en niet geschikt voor directe consumptie, maar kunnen wel tot champignonpoeder worden verwerkt. In zeer zeldzame gevallen zijn misselijkheid en braakneigingen gemeld na consumptie

De wandeling vandaag gaat door bossen en over almen.

Sadova komt in zicht. Het grondgebied van de gemeente Sadova strekt zich uit langs de gelijknamige stroom waarvan de loop in de noordwest-zuidoostelijke richting is georiënteerd over een lengte van 11 km waarna ze uitmondt in de Moldavische rivier.

Maandag 29 augustus 2022

- Van : Vatra Moldovitei
- Naar : Sadova
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

